

Historie pardubické chirurgie

Nemocnice byla založena s jedním chirurgickým primariátem v roce 1857 jako obecní nemocnice z prostředků obce Pardubice v domě č. 117 na Bílém předměstí v nynější Štrossově ulici. Dnes po ní není ani památky. Měla 12 lůžek a chatrné vnitřní zařízení. Nemocniční pokoje byly nízké, primitivně vytápěné a větrané. Nemocní nebyli oddělení podle pohlaví, operace se prováděly v předsíni lékařského pokojíku. Tato nemocnice však brzy nestačila nárokům obyvatelstva. V roce 1860 byla rozšířena na 60 lůžek, roku 1893 na 75 lůžek. Prvním lékařem a chirurgem v nemocnici byl MUDr. František Markl, rodák z Rohozné u Nasavrku. Lékařství vystudoval ve Vídni.

Roku 1898 bylo v okresním zastupitelstvu po delších sporech rozhodnuto postavit novou nemocnici na pozemku obce Pardubičky Na vinici. V místech, kde za dřívějších časů nechal Vojtěch z Pernštejna zřídit vinici. Díly měli v nájmu měšťané města Pardubic. Se stavbou se započalo roku 1900 a dokončena byla začátkem roku 1903, s náklady 360 tisíc zlatých. Byly postaveny budovy oddělení chirurgického, interního, infekčního, administrace, hospodářská budova a umrlčí komora. Byla to v této době moderní nemocnice, jedna z nejlepších mimopražských nemocnic. Chirurgie měla dva operační sály, sterilizaci, rentgenový přístroj, vodovod, ústřední topení, elektrické osvětlení a kanalizaci. Bylo to v době, kdy v Praze prof. MUDr. Karel Maydl vytvořil novou moderní chirurgickou školu. Do nové okresní nemocnice v Pardubicích byl přidělen roku 1903 MUDr. František Messány, rodák z Kladna. Narodil se 1. 12. 1870 jako syn prostých rodičů. Po studiích na Lékařské fakultě v Praze byl žákem a prvním asistentem profesora MUDr. Karla Maydla. V Pardubicích byl primářem chirurgie, porodnice, interního oddělení a neurologie. Působil zde do roku 1927, kdy byl penzionován. Od roku 1927 do roku 1935 byl zdravotním radou města Pardubic. Vedl dále svoji soukromou praxi. Přidělení MUDr. Františka Messányho do pardubické nemocnice bylo velmi významné pro město a celé okolí. Byl to člověk, který dalekoširoko, i za hranicemi, proslavil jméno města Pardubic. V jeho době nebylo zručnějšího chirurga. MUDr. František Messány provedl během 2 roků na 1000 těžkých operací u pacientů a občanů nejen z města, ale dalekého okolí. Účastnil se bojů na Balkáně v osvobozovacím boji Slovanských národů proti Turkům. Velmi přispěl ku sblížení balkánských slovanských národů s Českou zemí. Svědčí o tom mnohé děkovné dopisy bratrských národů, které obdrželi zástupci okresu i obce, i sám Dr. Messány. Po návratu z balkánského bojiště vyléčil z vážného úrazu básníka Jana Svatopluka Machara. Jméno MUDr. Františka Messányho, primáře z pardubické nemocnice, získalo na velké popularitě. Nebylo divu, když dne 18. 12. 1936 ve věku 66 let zemřel v okresní nemocnici v Pardubicích, jeho pohřeb se stal velkou událostí nejen ve městě Pardubicích, ale v celém okolí tohoto města. Vždyť se tam sešel celý výkvět naší lékařské vědy, aby se všichni občané poklonili velikému chirurgovi. Byly tam i zástupy těch občanů, kterým MUDr. Messány vrátil to nejcennější, zdraví. Pohřeb se konal v krematoriu a po obřadu byl primář Messány zpopelněn. Jeho tělesné ostatky byly uloženy v Kolumbáriu u budovy městského krematoria. Jeho manželka zemřela 23. listopadu 1939 doma. Byla též po obřadu zpopelněna a její ostatky rovněž uloženy v Kolumbáriu. Vzhledem k tomu, že se již o jejich tělesné pozůstatky nikdo dále nestaral, a hlavně neplatil, byli oba manželé Messányovi s ostatními zpopelněnými občany, jak z města Pardubic, tak i z okolních obcí, se stejným osudem, pohřbeni do země, a to do obecní hrobky na městském hřbitově z roku 1883, u zdi hřbitovní. V rohu tohoto hřbitova na straně východní vlevo. Pochování beze jména odešli z povědomí tohoto světa, aby postupně upadali do obecného zapomnění.

V roce 1925 byl přidělen jako primář interního oddělení a neurologie do okresní nemocnice MUDr. Jan Řehoř, žák profesora Pelnáře. S MUDr. Jaroslavem Snopkem, žákem profesora Kukuly, primářem chirurgie a porodnictví od roku 1927, se zasloužil o významný rozvoj pardubické nemocnice a její výrazné rozšíření. Hlavně jejich zásluhou schválilo okresní zastupitelství výstavbu nového pavilónu chirurgického, interního, infekčního a prosektury. Nové pavilóny byly dány do provozu v roce 1930 docentem Snopek, který se narodil 22. 1. 1884 v Lipanech. Jeho otec byl bednář. Po studiích na lékařské fakultě v Praze byl asistentem a sekundárním lékařem profesora Kukuly. Začal provádět již řadu závažných chirurgických operací, uměl spolehlivě operovat žlučník, v roce 1956 jej odstranil celkem u 30 nemocných, resekovat žaludek i tlusté střevo, i když v tehdejší době dával přednost různým gastrointestinálním spojkám. Velmi populární a módní byla, dnes již zcela zapomenutá, implantace placentárního laloku do podkoží podle Filatova. Pardubická chirurgie byla pod vedením doc. MUDr. Jaroslava Snopka na velmi dobré úrovni a měla i vysoké uznání mezi pardubickou veřejností. V roce 1959 docent Snopek zemřel, když krátce před tím odstoupil z funkce primáře.

Na jeho místo byl jmenován primář a pozdější docent MUDr. Bohumil Kaucký, CSc. Společně s ním se vyměnili celá garnitura zkušených chirurgů a pracoviště se vytvořilo prakticky znovu. Odešli prim. MUDr. Bartůněk do Chrudimi, prim. MUDr. Mikeš do Čáslavi, prim. MUDr. Klouček do Kutné Hory, prim. MUDr. Šaršoun do Nové Paky, MUDr. Traxmandl, MUDr. Venda do Prahy. Na rozdíl od pražské chirurgické školy byla pardubická chirurgie vedená v jednoznačném duchu akademika prof. Bedrny a prof. Procházky, tedy velmi progresivní hradecké chirurgické školy, navazující na školu prof. Petřivalského, přednostu chirurgické kliniky v Brně. Doc. MUDr. Bohumil Kaucký, CSc., se narodil 13. 10. 1919 v Kladně. Lékařskou fakultu vystudoval v Praze a nastoupil na katedru válečné chirurgie Vojenské lékařské akademie v Hradci Králové, vedené prof. MUDr. Jaroslavem Lichtenbergem. Přednostou chirurgické kliniky VLA v Hradci Králové byl akademik Jan Bedrna. V roce 1954 se zúčastnil mezinárodní mise v Koreji, pod patronací OSN. Z Hradce Králové odešel na místo náčelníka chirurgického oddělení Vojenské nemocnice v Bratislavě. Do Východních Čech se vrátil nejprve na místo primáře chirurgického oddělení nemocnice v Litomyšli a v roce 1959 nastoupil jako primář na chirurgickém oddělení nemocnice v Pardubicích. Zde pracoval do roku 1979, kdy byl pensionován. Zemřel v roce 1991. Měl šťastnou ruku při výběru svých spolupracovníků. Patřil k nim v začátcích budoucí primář urologie v Havlíčkově Brodě MUDr. Dušan Pujman, dále prim. MUDr. Karel Vojtěch, CSc., MUDr. Jiří Smutný a MUDr. Věroslav Baďura. K velmi schopným chirurgům tohoto období patřil i MUDr. Miroslav Halada a MUDr. Oldřich Kazda, pozdější primář chirurgie v Praze na Bulovce. Velmi významný vliv pro rozvoj chirurgie mělo v té době vznikající anesteziologicko – resuscitační oddělení, vedené prim. MUDr. Jiřím Kohouškem a po jeho předčasné smrti prim. MUDr. Janem Vráblíkem.

V roce 1963 nastoupil na úrazové oddělení MUDr. V. Motyčka, CSc. Společně s ním zahájil svůj jednorozhodný pobyt v Pardubicích na chirurgii pozdější primář chirurgie v Trutnově MUDr. Jiří Blecha, CSc. V tehdejší době byli na chirurgickém oddělení velice zruční chirurgové, asistent chirurgické kliniky v Hradci Králové a pozdější primář dětské chirurgie MUDr. Karel Vojtěch, CSc. a zástupce primáře chirurgického oddělení MUDr. Jiří Smutný. Oba ovládali veškerou paletu výkonů v břišní chirurgii, byli již v této době brilantními chirurgy. V těchto letech se na pardubické chirurgii prováděly i operace plic, většinou se spoluúčastí prof. Procházky, prof. Brzka nebo doc. Kováře. Později byly tyto výkony z programu chirurgických výkonů vypuštěny. Znovu byly do pravidelného repertoáru zavedeny až s příchodem doc.

MUDr. Jiřího Kováře, CSc. v roce 1980. V roce 1962 byla na pardubické chirurgii otevřena jedna z prvních jednotek intenzivní péče, spojená s pooperačním oddělením díky paní MUDr. Blanky Pajkrtové. Jí vedená JIP a pooperační oddělení byly na vysoké úrovni. V tomto období se provádělo již téměř 500 operací žlučniku a celkem 1600 velkých operací za rok. Velmi časté byly revize žlučových cest, resekce žaludku se staly běžnou operací, k tomu přibývalo operací tlustého střeva, abdominoperineálních amputací rekt, operovala se struma a začaly se ve spolupráci s MUDr. Čestmírem Rečkem provádět první operace tepenného systému a zlepšila se operační léčba varixů. Paleta výkonů zahrnovala celou všeobecnou chirurgii.

Traumatologické oddělení, pod vedením velmi populárního primáře MUDr. Jaroslava Černého, v tehdejší době zajišťovalo velmi dobrou péči o zraněné. Prim. MUDr. Jaroslav Černý se narodil 10. 8. 1914 v Mladé Boleslavi. Promoval na Lékařské fakultě Karlovy univerzity v roce 1939. V letech 1943 – 1945 byl totálně nasazen v Německu, pracoval na chirurgické klinice v Drážďanech, kde přežil spojenecký nálet, při kterém zahynulo 35 000 obyvatel města. Po osvobození se vrátil do Pardubic. Pracoval též v Paříži u prof. Siccarda, u profesora Lorenze Bohlera ve Vídni a prof. Jorga Bohlera v Linci, u profesora Feubela v Hamburku, byl na studijním pobytu v USA. Velmi úzce spolupracoval s prof. Novákem a jeho následovníky v Úrazové nemocnici v Brně. Svoje odborné a organizační schopnosti projevil v roce 1960 při železničním neštěstí u Stéblové na trati Hradec Králové - Pardubice, kde bylo několik stovek zraněných a několik desítek mrtvých. Za zásluhy při ošetřování zraněných u tohoto hromadného neštěstí mu byl udělen Řád práce. Primář Černý byl v Pardubicích velice populární u celé veřejnosti, staral se o všechny známé pardubické sportovce. Zemřel 28. 5. 2003.

Chirurgické i traumatologické oddělení se po odborné stránce vyvíjelo velmi progresivně. Bylo založeno samostatné oddělení dětské chirurgie, vedené primářem MUDr. K. Vojtěchem, CSc., narozeném 25. 6. 1925 v Luži. Gymnázium absolvoval v Litomyšli. Studia na Lékařské fakultě UK v Praze byl nucen z politických důvodů přerušit. Nastoupil na prodlouženou vojenskou službu u pracovního technického praporu, tzv. „černých baronů“. Po značných obtížích se díky své nezdolné houževnatosti a vůli vrátil zpět na lékařskou fakultu a dokončil lékařská studia. Po promoci nastoupil jako sekundární lékař na chirurgické oddělení nemocnice v Litomyšli a zanedlouho potom na chirurgické oddělení nemocnice v Pardubicích. Chirurgie byla celým jeho životem a největší láskou. Měl pro ni mimořádné nadání a všechny potřebné schopnosti. Byl pilný, pracovitý, svědomitý, cílevědomý, tvořivý, manuálně zručný a ochotný přinášet jakoukoliv oběť. Vrozené vlohy pro chirurgii, velkorysost v jednání a rozhodování byly u něj výjimečné. Velmi rychle se stal suverénním a obdivovaným operátérem, vždy ochotným ke spolupráci. Měl mimořádný dar rozumět lidem a přirozeně jednat jak se spolupracovníky, tak s dospělými a dětskými pacienty. Vytvářel kolem sebe nadšenou a tvořivou atmosféru a dokázal strhnout spolupracovníky k mimořádné pracovní aktivitě. V operační činnosti dosáhl velkého mistrovství a byl ochoten druhé naučit vše, co sám uměl. Z jeho myšlenek vznikala nový systém chirurgické péče a operační činnosti. Stál u vzniku JIP na chirurgickém oddělení, jedné z prvních v naší republice. Založil a osamostatnil oddělení dětské chirurgie. Své chirurgické umění rozšířil o novorozenecké operace, zaměřil se na vrozené vady a na operace urologické. V jeho schopnostech bylo zvládnout všechny komplikace nejen v dětské a všeobecné chirurgii, ale i při urologických a gynekologických operacích, ke kterým byl často zván. Byl velmi dobrý vypravěč a zábavný společník s obdivuhodným osobním šarmem a nevídanou velkorysostí. Podílel se na výuce mediků, několik roků jako asistent LF UK v Hradci Králové. Složil atestace z chirurgie I. a II.

stupně a nástavbovou atestací z dětské chirurgie. Obhájl disertační práci o problematice břišních cyst u dětí a získal vědecký titul CSc. Za více než 30 let práce v pardubické nemocnici vykonal úctyhodné dílo. Jeho předčasné úmrtí 4. 3. 1993 všechny spolupracovníky zarmoutilo. Patří k nezapomenutelným osobnostem, hodných obdivu a úcty.

Mnoho roků pracoval ve funkci zástupce primáře pardubické chirurgie MUDr. Jiří Smutný. Narodil se 26. 3. 1929. Svoje začátky prožil na chirurgickém oddělení nemocnice v Ústí nad Orlicí u primáře Helmuta. Byla to doba velkých chirurgických autorit a osobností, největší slávy velkých primariátů malých měst. Primář Helmut patřil v kraji k nejvýznamnějším. Svoje chirurgické umění předal i svým dychtivým a učenlivým žákům. MUDr. Jiří Smutný přešel na chirurgii v Litomyšli a potom do Pardubic již jako hotový chirurg. Stal se zástupcem primáře chirurgie a jeho chirurgická dráha se dále velmi slibně rozvíjela. V důsledku politických změn a událostí se jako další tisíce lidí ocitl na okraji společenského zájmu a uznání. Probíhající prověrky vedly ke zbavení funkce a MUDr. Smutný byl přeřazen na chirurgickou ambulanci polikliniky v Pardubicích. Měl určený jeden klinický den na chirurgické klinice v Hradci Králové. Mohl sloužit tři služby za měsíc. V průběhu let vyměnil polikliniku v Pardubicích na mnoho roků za chirurgickou ambulanci polikliniky v Holicích. V nejlepších chirurgických létech nemohl vykonávat svoji původní práci. Změna politických poměrů zastihla Dr. Smutného v plné síle a odhodlání. Nezměnil se ani jeho charakter, povaha, neustala velká obliba mezi lidmi. V měnící se svobodné společnosti se s velkou podporou stal prvním ředitelem pardubické nemocnice. Začal s její transformací, přičinil se o novou výstavbu, investice na technologické vybavení a další změny, přinášející dosud nevídanou odbornou úroveň. MUDr. Jiří Smutný se svým údělem vyrovnal se ctí. Za chirurgické mistrovství a svoje osobní postoje obdržel vyznamenání České chirurgické společnosti ČLS J. E. Purkyně, medaili zakladatele české moderní chirurgické školy prof. Karla Maydla. Zasloužil se o rozvoj cévní chirurgie a výrazně obohatil techniku operací všeobecné chirurgie. Začala se prosazovat moderní pooperační péče a komplexní zajištění pacientů.

V roce 1974 byl uveden do funkce zástupce primáře chirurgie MUDr. Vladimír Motyčka, který potom v roce 1978 nahradil po odchodu do důchodu primáře MUDr. Jaroslava Černého. MUDr. Vladimír Motyčka, CSc. se narodil 8. ledna 1940 v Hradci Králové. Studoval na Lékařské fakultě UK v Hradci Králové a od studií měl velký zájem o chirurgii. Začínal prvně pracovat na traumatologickém oddělení u primáře Černého a potom přešel na chirurgické oddělení vedené docentem Kauckým. Zde získal velmi rozsáhlé znalosti a chirurgické dovednosti. Současně se stále zajímal o traumatologii a tak se stal vlastně univerzálním odborníkem schopným provádět všechny operace v dutině břišní a řešit kostní traumata. Několik roků byl zástupcem primáře chirurgie a v roce 1978, po odchodu primáře Černého do důchodu, se stal primářem traumatologie. Klasickou polokonzervativní, ale jinak velice úspěšnou školu primáře Černého, vázanou na klasickou německou a rakouskou traumatologii a Úrazovou nemocnici v Brně, zásadně změnil. Vybudoval velmi progresivní moderní traumatologii, zavedl nové operační postupy a způsoby ošetření. Vychoval celou řadu lékařů a sester, oddaných traumatologii. Byl mnoho roků členem výboru České společnosti pro úrazovou chirurgii a jedním z hlavních garantů pro vznik Traumatologického centra v Pardubicích. Primář MUDr. Vladimír Motyčka, CSc. vedl oddělení úrazové chirurgie více než 25 roků a zcela změnil jeho program ve smyslu moderní operační traumatologie. Kromě traumatologie se velmi živě zajímal o sport a vůbec společenské dění. Nejen sám aktivně sportoval, rád lyžoval a s velkým zaujetím hrál fotbal, mnoho roků byl lékařem pardubických hokejistů a mnoha dalších sportovců. Poslední roky jeho života poznamenala

těžká choroba, se kterou se obdivuhodným způsobem vyrovnával. Zemřel 30. srpna 2003 a uvolněné místo v životě a práci zůstalo natrvalo prázdné.

K velice významným a známým chirurgům patřil velmi osobitý, nadaný a zručný chirurg MUDr. Jan Voženílek, CSc. Narodil se 13. února 1942 v Havlíčkově Brodě. Začínal u docenta Kauckého, spolupracoval s docentem Kovářem. Od roku 1978 byl ve funkci zástupce primáře. Celý život věnoval pardubické chirurgii. Byl mimořádně pilný a pracoval vždy s velkým zaujetím. Měl velmi dobrý vztah k pacientům a dokázal se o ně vždy zodpovědně starat. Jeho hlavním, téměř životním zájmem radostí byla praktická chirurgie, ve které nepochybně vynikal. Chirurgie byla jeho osud. V plném pracovním nasazení překonával svoje zdravotní obtíže a nechtěl jim věnovat téměř žádnou pozornost. Zemřel náhle, dne 20. června 2005, aniž mohl odevzdat chirurgii všechno umění, co ještě měl. Nebylo ho málo.

V roce 1980 nastoupil na místo primáře chirurgie žák profesora Procházky, doc. MUDr. Jiří Kovář, CSc, z chirurgické kliniky v Hradci Králové. Narodil se 2. 3. 1928 ve Slaném u Police nad Metují. Studoval na Lékařské fakultě UK v Praze, v roce 1954 byl promován. Ihned nastoupil na chirurgickém oddělení nemocnice v Broumově. Po dvou letech nemocniční praxe byl vyslán jako lékař dozorčí komise nezávislých států do Koreje. Po návratu získal místo sekundárního lékaře na hradecké chirurgické klinice, vedené akademikem Bedrnou. Na chirurgické klinice vytvořil a dlouho vedl oddělení hrudní chirurgie. S chirurgií se seznamoval na mnoha zahraničních pracovištích. V Anglii byl u prof. Belseyho. S prof. Hájkem, prof. Řehákem a prof. Podzimkem byl jedním z garantů trilaterálních hrudních sympozií, pořádaných ve spolupráci s východoněmeckými a maďarskými hrudními chirurgy. V době, kdy kontakty chirurgů s evropskou a světovou medicínou byly velmi omezené, přinášely možnosti k získávání aktuálních poznatků a udržet alespoň trochu krok s evropskou hrudní chirurgií. V práci byl důsledný a systematický. Na pardubické chirurgii zavedl operace v hrudní chirurgii, operace plic, mediastina, hrudní stěny a jícnu. Byl všestranně vzdělaný s rozsáhlými vědomostmi a často rád uváděl kdekoho do rozpaků. Diskuse s ním byla vždy velmi náročná. Jeho projev byl však vždy naprosto kultivovaný. Spolupracovníky mnoho věcí naučil, nejvíce asi solidnímu klinickému myšlení. Odešel v roce 1990 do důchodu. Dlouho ještě pracoval ve Všeobecné zdravotnické pojišťovně.

Primářem chirurgie se v roce 1990 stal MUDr. Věroslav Baďura. Narodil se 12. 5. 1929 v Olomouci. Klasické gymnasium studoval v Brně. Absolvoval Lékařskou fakultu Masarykovy univerzity v Brně a promoval v roce 1955. Začal pracovat v plicní léčebně v Kuneradu u Žiliny a potom byl dva roky ve vojenské nemocnici v Ružomberoku. V roce 1960 nastoupil jako anesteziolog v Hradci Králové a po krátkém působení na patologii v Pardubicích nastoupil na chirurgické oddělení. Měl velmi kultivované vystupování, na chirurga byl až příliš mírný, jinak velmi vzdělaný, dobře hrál na piáno a měl rád vážnou hudbu. Věnoval se všeobecné chirurgii, ale i plastické chirurgii, mamologii a ve spolupráci s MUDr. Čestmírem Rečkem z chirurgické kliniky v Hradci Králové začal rozvíjet cévní chirurgii. Odchodem do důchodu v roce 1993 změnil svoje aktivity, cévní chirurgii dále praktikoval v Ústí nad Orlicí, ale začal pracovat jako revizní lékař Všeobecné zdravotnické pojišťovny a řídil Centrum hyperbarické medicíny v Pardubické nemocnici.

Doc. MUDr. Karel Havlíček, CSc se narodil 18. 12. 1940 v Havlíčkově Brodě. Lékařskou fakultu MU vystudoval v Brně, promoval v roce 1964. Od počátku pracoval v pardubické nemocnici, od roku 1980 jako ordinář pro hrudní chirurgii. V roce 1990 byl po konkurzním řízení ustanoven primářem dětské chirurgie, současně vedoucím lékařem chirurgických

ambulancí a centrálních operačních sálů a celého chirurgického departementu, kam patřily všechny chirurgické obory v nemocnici. Absolvoval atestaci I. a II. stupně z chirurgie, atestaci z hrudní chirurgie a dětské chirurgie. Vědeckou hodnost kandidáta věd získal na 2. LF UK v Praze, habilitován byl na lékařské fakultě MU v Brně. Zabýval se celou všeobecnou chirurgií, od prof. MUDr. Miloše Hájka, DrSc a doc. MUDr. Jiřího Kováře, CSc., se naučil hrudní chirurgií. V roce 1993 byl po konkurzním řízení jmenován přednostou chirurgického oddělení.

V roce 2002 bylo chirurgické oddělení Pardubické krajské nemocnice změněno na chirurgickou kliniku. Její součástí byla všeobecná, hrudní, cévní a plastická chirurgie, traumatologie, dětská chirurgie, emergency a centrální příjem, centrální operační sály, sterilizace a neurochirurgie. Přednostou chirurgické kliniky a vedoucím katedry klinických oborů FZS Univerzity Pardubice se stal po konkurzním řízení doc. MUDr. Karel Havlíček, CSc. Na chirurgické klinice mnoho let probíhala a stále pokračuje pravidelná výuka studentů 6. ročníku LF UK v Hradci Králové před státní závěrečnou zkouškou a další praxe mediků. Založený Ústav zdravotnických studií Univerzity Pardubice se změnil na Fakultu zdravotnických studií s vysokoškolskou výukou ošetřovatelství v bakalářském, magisterském a doktorandském programu. Děkanem Fakulty zdravotnických studií Univerzity Pardubice se stal prof. MUDr. Arnošt Pellant, DrSc., doc. MUDr. Karel Havlíček, CSc. byl mnoho let členem výboru České chirurgické společnosti, v letech 2000 – 2004 jejím předsedou a ve dvou funkčních obdobích místopředsedou této společnosti. Byl členem vědecké rady ČLK, LF UK v Hradci Králové, III. LF UK v Praze, Univerzity Pardubice, FZS, členem oborových rad, prezidia České lékařské komory a České lékařské společnosti J. E. Purkyně a dalších institucí. Chirurgickou kliniku vedl do konce června roku 2009.

V roce 1996 vzniklo v Pardubicích neurochirurgické oddělení v čele s prim. MUDr. Petrem Hájkem, PhD. V roce 1996 byl otevřen nový pavilon chirurgických oborů, s dobře vybaveným ARO, JIP, sterilizací, komplexem příjmu, emergency a standardním chirurgickým, ortopedickým a úrazovým oddělením. V krátké době potom byly zcela rekonstruovány centrální operační sály.

Od 1. července 2009 byl pověřen řízením chirurgické kliniky doc. MUDr. Jiří Šiller, PhD. Narodil se 23. 7. 1956 v Chrudimi. Středoškolská studia absolvoval na gymnáziu J. K. Tyla v Hradci Králové. Lékařskou fakultu vystudoval v Hradci Králové a promoval v roce 1981. Nastoupil na chirurgické oddělení Nemocnice v Pardubicích vedené docentem Kovářem. Kromě všeobecné chirurgie se specializoval v thorakochirurgii, atestaci z hrudní chirurgie složil v roce 1996. V roce 2002 obhájil na LF UK v Hradci Králové disertační práci a získal hodnost PhD. V lednu 2010 habilitoval na LF MU v Brně. Na základě konkurzního řízení a ministerského jmenování byl definitivně ustanoven přednostou kliniky v roce 2011.